

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi pięć zarzutów przeciwko wyrokowi Sądu z dnia 24 listopada 2011 r. Dotyczą one błędnego pod względem prawnym zaprzeczenia interesu unijnego oraz priorytetowego charakteru dochodzenia w przedmiocie kartelu w decyzji Komisji z dnia 20 maja 2009 r.

Po pierwsze, Sąd niezgodnie z prawem nie stwierdził nieważności decyzji Komisji w zakresie, w jakim uznano w niej dowód kolektywnej i indywidualnej rynkowej dominacji producentów drukarek atramentowych względem podporządkowanego rynku kardridżów i atramentu za mało wiarygodny.

Po drugie, wnosząca odwołanie kwestionuje niezgodne z prawem zaprzeczenie prawdopodobieństwa dowodu pozycji dominującej producentów drukarek na ich rynkach kardridżów.

Po trzecie, Sąd dokonał błędnej kwalifikacji pod względem prawnym znaczenia kryterium o priorytetowym charakterze, istotnego z punktu widzenia decyzji o otwarciu dochodzenia. Ponadto Sąd błędnie nie dokonał stwierdzenia, że Komisja w zaskarżonej decyzji naruszyła ciężący na niej obowiązek uzasadnienia odnośnie do rozważenia kryterium znaczenia, wagi i kontynuacji bezprawnego działania.

Po czwarte, wnosząca odwołanie podnosi, że wyrok w związku z oceną prawną rozstrzygnięcia Komisji co do rozważenia pod kątem błędnego skorzystania ze swobodnego uznania wykazuje naruszenie prawa poprzez brak stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji, pomimo odmowy przez Komisję bez uzasadnienia wszczęcia dochodzenia pod pretekstem złożonego charakteru oraz nieporęczalnych zasobów.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 3 lutego 2012 r. — Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL przeciwko Commission communautaire commune

(Sprawa C-57/12)

(2012/C 118/19)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL

Strona pozwana: Commission communautaire commune

Pytanie prejudycjalne

Czy pojęcie usług zdrowotnych zawarte w art. 2 ust. 2 lit. f) dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym⁽¹⁾ i pojęcie usług społecznych zawarte w art. 2 ust. 2 lit. j) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że z zakresu stosowania dyrektywy są wyłączone dzienne ośrodki pobytu w rozumieniu postanowienia Commission communautaire commune z dnia 24 kwietnia 2008 r. dotyczącego placówek pobytu osób starszych w zakresie w jakim udzielają one pomocy i opieki odpowiedniej w świetle utraty sprawności przez osoby starsze a także nocne ośrodki pobytu w rozumieniu tego samego postanowienia w zakresie w jakim udzielają pomocy i opieki zdrowotnej, które nie mogą być zapewnione osobom starszym w sposób trwały przez ich bliskich?

⁽¹⁾ Dz.U. L 376, s. 36.

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Litewskiej

(Sprawa C-61/12)

(2012/C 118/20)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Steiblytė, G. Wilms i G. Zavvos)

Strona pozwana: Republika Litewska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez wprowadzenie zakazu rejestracji samochodów osobowych, których kierownica jest zamontowana po prawej stronie lub wprowadzenie wymogu, by zamontowana po prawej stronie kierownica nowego samochodu osobowego lub samochodu osobowego zarejestrowanego uprzednio w innym państwie członkowskim została przed rejestracją przeniesiona na lewą stronę, Republika Litewska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy dyrektywy Rady 70/311/EWG⁽¹⁾ z dnia 8 czerwca 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do układów kierowniczych pojazdów silnikowych i ich przyczep, dyrektywy 2007/46/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów oraz art. 34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

— obciążenie Republiki Litewskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Litewskie ustawodawstwo nie pozwala na rejestrację nowych samochodów osobowych, których układ kierowniczy znajduje się po prawej stronie, mimo że samochody te spełniają wszystkie wymogi ustanowione w dyrektywie ramowej 2007/46/WE i w oddzielnych dyrektywach, o których mowa w załączniku IV do dyrektywy ramowej. W dniu 29 kwietnia 2009 r. dyrektywa 2007/46/WE uchyliła i zastąpiła dyrektywę 70/156/EWG^(?). Państwa członkowskie miały obowiązek dokonać transpozycji dyrektywy 2007/46/WE do krajowych porządków prawnych do dnia 29 kwietnia 2009 r.
  - 2) Zgodnie z art. 4 ust. 3 dyrektywy ramowej 2007/46/WE właściwe instytucje państwa członkowskiego są zobowiązane zarejestrować nowy samochód osobowy, jeżeli spełnia on wymogi techniczne ustanowione w tej dyrektywie i w oddzielnych dyrektywach. Dyrektywa 2007/46/WE nie przewiduje możliwości odmowy rejestracji nowego samochodu osobowego ze względu na stronę, po której znajduje się układ kierowniczy. Wniosek ten znajduje potwierdzenie również w przepisach oddzielnej dyrektywy 70/311/EWG, określonych w załączniku IV do dyrektywy ramowej. Artykuł 2a dyrektywy 70/311/EWG zakazuje państwu członkowskiemu odmowy rejestracji samochodu osobowego ze względów związanych z ich układem kierowniczym, jeśli spełnia on wymogi przewidziane w tej dyrektywie. Załączniki do dyrektywy 70/311/EWG nie zawierają wskazań co do strony, po której powinien być zamontowany układ kierowniczy, w tym kierownica, ani tym bardziej nie przewidują, że strona drogi, po której porusza się samochód determinuje stronę, po której powinien znaleźć się układ kierowniczy w samochodzie.
  - 3) Jeżeli samochód osobowy odpowiada wszystkim wymogom wymienionych powyżej dyrektyw, brak jest powodów pozwalających państwu członkowskiemu, w których obowiązuje ruch prawostronny, wymagać, celem rejestracji tego samochodu, by kierownica została przeniesiona na lewą stronę. Zgodnie z dyrektywą ramową i oddzielnymi dyrektywami, w celu zapewnienia bezpieczeństwa drogowego dostosowanie samochodu, którego kierownica znajduje się po prawej stronie, do ruchu prawostronnego, nie wymaga przeniesienia kierownicy na lewą stronę.
  - 4) Litewskie ustawodawstwo nie pozwala również na rejestrację samochodów osobowych zarejestrowanych uprzednio w innym państwie członkowskiemu, których układ kierowniczy znajduje się po prawej stronie. Należy zaznaczyć, że ustawodawstwo litewskie nie wprowadza rozróżnienia stosownie do tego, czy dany samochód był uprzednio zarejestrowany w państwie członkowskiemu, w którym obowiązuje ruch lewostronny, czy w państwie członkowskiemu, w którym obowiązuje ruch prawostronny.
  - 5) Artykuł 34 TFUE, który zakazuje ograniczeń ilościowych w przywozie oraz wszelkich środków o skutku równoważnym, znajduje zastosowanie do wspomnianych zakazów. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości przepisy państw członkowskich mogące bezpośrednio lub pośrednio, rzeczywiście lub potencjalnie utrudnić wymianę handlową w Unii Europejskiej uznać należy za środek o skutku równoważnym z ograniczeniami ilościowymi w handlu.
  - 6) Obowiązujący w Republice Litewskiej zakaz rejestracji samochodów osobowych, których układ kierowniczy znajduje się po prawej stronie, w sytuacji gdy te samochody były uprzednio zarejestrowane w innym państwie członkowskiemu, odnosi zgodnie z art. 34 TFUE skutek równoważny z ograniczeniami ilościowymi, w zakresie w jakim towary z innego państwa (samochody osobowe wytworzone i zarejestrowane w innym państwie członkowskiemu) nie mogą być używane na rynku litewskim, o ile ich układ kierowniczy nie zostanie przeniesiony na przeciwną stronę. Odmowa rejestracji samochodów, których kierownica znajduje się po prawej stronie zmusza ich właścicieli do przeprowadzenia stosunkowo kosztownej operacji przeniesienia układu kierowniczego i zniechęca do przywozu takich samochodów do Republiki Litewskiej.
  - 7) Odmowa zarejestrowania w Republice Litewskiej samochodów osobowych, których kierownica znajduje się do prawej stronie nie jest środkiem właściwym w celu zapewnienia bezpieczeństwa drogowego. Zdaniem Komisji samochód mający kierownicę po prawej stronie nie stwarza problemów w zakresie bezpieczeństwa drogowego, ale kierowca musi przyzwyczaić się do prowadzenia po prawej stronie drogi samochodu z układem kierowniczym po prawej stronie, tak aby prowadzenie jego samochodu nie stwarzało niebezpieczeństwa dla innych użytkowników drogi. Komisja zwraca uwagę Trybunału Sprawiedliwości na niespójność stanowiska Republiki Litewskiej: osoby prowadzące sporadycznie samochody osobowe z kierownicą po prawej stronie (np. turyści), którzy nie są przyzwyczajeni do specyfiki ruchu prawostronnego, stanowią większe zagrożenie dla bezpieczeństwa drogowego niż kierowcy zwyczajowo prowadzący takie samochody po prawej stronie drogi. Z czasem kierowcy prowadzący zwyczajowo samochody osobowe z kierownicą po prawej stronie przyzwyczajają się do ruchu prawostronnego i nie stwarzają już najmniejszego zagrożenia dla bezpieczeństwa drogowego.
-
- (¹) Dyrektywa Rady 70/311/EWG z dnia 8 czerwca 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do układów kierowniczych pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 196, s. 14).
- (²) Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 263, s. 1).
- (³) Dyrektywa Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 42, s. 1).